

Ο όσιος Σεραφείμ στην έρημο του Σαρώφ (Άγιος Ιουστίνος Πόποβιτς)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : 2 Ιανουαρίου, 2020

Εκτός των σωματικών κόπων στην έρημο, ο όσιος Σεραφείμ, για να προκόψει όσο το δυνατόν περισσότερο στην πνευματική τελειοποίηση, παραδινόταν στις υψηλές εργασίες του νου και της καρδιάς και μελετούσε πολλά βιβλία, ιδίως την αγία Γραφή, τα έργα των αγίων Πατέρων και τα λειτουργικά βιβλία. Γι' αυτόν το σημαντικότερο βιβλίο ήταν το άγιο Ευαγγέλιο, το οποίο ποτέ δεν αποχωριζόταν. Η ασκητική ζωή, η καθαρότητα της καρδιάς, η κατά την προσευχή συνομιλία με τον Θεό, η πνευματική περισυλλογή και η εξαιρετική κατάρτισή του στην αγία Γραφή και τα πνευματικά βιβλία περιέλαμπαν τον νου του με τέτοιο φως, ώστε αντιλαμβανόταν καθαρά και με όλη την ψυχή του εισχωρούσε στο νόημα των λόγων του Θεού.

Στην έρημο έβαλε διαρκή κανόνα στον εαυτό του να μελετά καθημερινά και να ερμηνεύει μερικές περικοπές από το Ευαγγέλιο και τον Απόστολο. «Την ψυχή πρέπει να την εφοδιάζουμε με τον λόγο του Θεού», έλεγε αργότερα, «διότι ο λόγος του Θεού είναι αγγελικός άρτος, με τον οποίο τρέφονται οι ψυχές που πεινούν τον Θεό. Πάνω απ' όλα πρέπει να μελετά κανείς την Καινή Διαθήκη και τους Ψαλμούς. Από την ανάγνωση της αγίας Γραφής φωτίζεται η διάνοια και υφίσταται θείαν αλλοίωση. Πρέπει να καταρτίσουμε τον εαυτό μας έτσι ώστε κυριολεκτικά να κολυμπά στον νόμο του Κυρίου, με την καθοδήγηση του οποίου πρέπει να ρυθμίζουμε όλη μας τη ζωή. Είναι ωφελιμότητα να μελετά κανείς τον λόγο του Θεού και να εμβαθύνει σε όλη την Βίβλο. Για μία τέτοια προσπάθεια, συνδυασμένη και με τα άλλα καλά έργα, ο Κύριος, κατά το μέγα Του έλεος, δεν θα εγκαταλείψει τον άνθρωπο, αλλά θα του δώσει το χάρισμα της κατανοήσεως των Γραφών».

Και ο όσιος από την ακατάπαυστη εξάσκηση στην ανάγνωση του λόγου του Θεού απέκτησε αυτό το χάρισμα της κατανοήσεως και παράλληλα την ειρήνη της ψυχής και το υψηλό χάρισμα της καρδιακής κατανύξεως. Στην αγία Γραφή δεν ζητούσε μόνο την αλήθεια, αλλά και τη θερμότητα του πνεύματος, και συχνά, όταν διάβαζε τα ιερά βιβλία, έτρεχαν από τα μάτια του δάκρυα κατανύξεως. Από τα δάκρυα αυτά, όπως ομολογούσε ο ίδιος, θερμαίνεται ο άνθρωπος και αξιώνεται πνευματικών δωρεών, οι οποίες γλυκαίνουν τον νου και την καρδιά.

*

Ο όσιος διάβαζε καθημερινά το ψαλτήρι, τον δε μοναχικό κανόνα προσευχής τον έκανε κατά την διάταξη των αρχαιοτέρων χριστιανών ερημιτών. Τις διατεταγμένες

ώρες διάβαζε και έψαλλε την πρώτη, τρίτη, έκτη και ενάτη ώρα, τον εσπερινό, το μικρό απόδειπνο, τις προσευχές προ του ύπνου, το μεσονυκτικό και άλλες ακολουθίες. Επίσης αντί του εσπερινού κανόνα έκανε χίλιες μετάνοιες. Αφού εξάσκησε όλες τις μορφές και τις βαθμίδες της προσευχής, κατόρθωσε όχι μόνο τη νοερά προσευχή, αλλά και την υψηλότερη επί γης κορυφή της θεωρίας, όταν νους και καρδιά ενώνονται στην προσευχή, οι λογισμοί δεν διασκορπίζονται και η καρδιά πυρπολείται από πνευματική θερμότητα, μέσα από την οποία εκλάμπει το φως του Χριστού πληρώνοντας με ειρήνη και χαρά όλον τον έσω άνθρωπο.

Αγωνιζόμενος στην έρημο κατά τη διάρκεια της εβδομάδας ο όσιος Σεραφείμ ερχόταν παραμονές Κυριακών ή εορτών στο κοινόβιο του Σαρώφ, παρακολουθούσε τον εσπερινό, την αγρυπνία ή τον όρθρο, και στην πρωινή λειτουργία κοινωνούσε των αχράντων Μυστηρίων. Στη συνέχεια, μέχρι τον εσπερινό, δεχόταν τους αδελφούς που έρχονταν σ' αυτόν με διάφορα προβλήματα και κατόπιν, αφού έπαιρνε μαζί του ψωμί για μία εβδομάδα, επέστρεφε στο ερημικό του κελλί. Ολόκληρη την πρώτη εβδομάδα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής την περνούσε στην μονή, όπου ετοιμαζόταν για την θεία Μετάληψη, εξομολογούνταν και κοινωνούσε.

Τις ανατάσεις της προσευχής ο μακάριος ασκητής συνεδύαζε με μεγάλη εγκράτεια και νηστεία. Στην αρχή της ερημικής, αναχωρητικής ζωής του τρεφόταν με σκληρό και ξερό ψωμί που το έπαιρνε από το μοναστήρι κάθε Κυριακή για ολόκληρη την εβδομάδα. Αλλά και από αυτή την ποσότητα ξεχώριζε αρκετό για τα ζώα και τα πουλιά της ερήμου, τα οποία τον υπεραγαπούσαν και συχνά επισκέπτονταν τον τόπο, όπου προσευχόταν και ασκήτευε. Ακόμη και στα άγρια θηρία ενέπνεε ο όσιος το δέος. Συχνά τον πλησίαζε μια πελώρια αρκούδα, στην οποία έδινε τροφή· κάποτε, μάλιστα, άφηνε και τους επισκέπτες του να της δώσουν. Μ' ένα λόγο του, η αρκούδα έφευγε στο δάσος, και ερχόταν πάλι άλλη φορά.

Αργότερα ο όσιος ενέτεινε ακόμη περισσότερο την νηστεία του. Κατάργησε το ψωμί και συνήθισε σε τέτοια εγκράτεια, ώστε τρεφόταν με λαχανικά του κήπου του, «*εργαζόμενος ταις ιδίαις χερσί*» κατά τον Απόστολο (Α' Κορ. 4:12). Την πρώτη πάλι εβδομάδα της Μεγάλης Τεσσαρακοστής δεν γευόταν καθόλου τροφή μέχρι το Σάββατο, οπότε κοινωνούσε των αγίων Μυστηρίων.

Αφού έπαυσε εντελώς το ψωμί, ζούσε επί δυόμισυ χρόνια χωρίς να παίρνει καθόλου τρόφιμα από το μοναστήρι. Οι αδελφοί απορούσαν με τι τρεφόταν ο γέροντας όλο αυτό το διάστημα, όχι μόνο το καλοκαίρι, αλλά και τον χειμώνα. Μόλις λίγο προ του θανάτου του διηγήθηκε ο όσιος σε κάποια προσφιλή του πρόσωπα, ότι τρία περίπου χρόνια τρεφόταν με τον ζωμό του χόρτου σνιτς (*) που το μάζευε το καλοκαίρι και το ξέραινε για τον χειμώνα.

(*) Το χόρτο σνιτς είναι πολύ διαδεδομένο στη Ρωσία. Ο λαός το χρησιμοποιεί ως

Η ΑΛΛΗ ΟΨΙΣ

Ψηλαφώντας την των πραγμάτων αλήθεια...

<https://alopsis.gr>

φάρμακο ορισμένων ασθενειών. Τα τρυφερά φύλλα του γίνονται σούπα.

(Από το βιβλίο: Αρχιμ. Ιουστίνου Πόποβιτς, "Οσίου Σεραφείμ του Σαρώφ Βίος", Εκδόσεις «Το Περιβόλι της Παναγίας», Θεσσαλονίκη 1991, σελ. 23)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org)